

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในผู้ป่วยแต่ละประเภทกิจกรรมที่นอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง กิจกรรมการรับใหม่ และสัดส่วนปริมาณงานทั้งหมดของเวรเช้า เวรบ่าย เวรดึก

ประชากรที่ศึกษาคือ บุคลากรพยาบาลทุกคนที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสมเด็จย่า ศัลยกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ในช่วงเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 28 เมษายน 2549 ถึงวันที่ 4 พฤษภาคม 2549 เป็นเวลา 7 วัน ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ 21 คน พยาบาลวิชาชีพชั้นปฏิบัติงานบางเวลา 7 คน พยาบาลเทคนิค 1 คน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ 13 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ สร้างขึ้นโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดของเชอร์รูเบลและมินนิค (Scherubel & Minnick, 1994) เป็นหลักร่วมกับการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย คู่มือการจำแนกประเภทผู้ป่วยของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ แบบบันทึกการจำแนกประเภทผู้ป่วย คู่มือการสังเกตลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง และกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงแบบบันทึกเวลาการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง และกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง บันทึกเวลาการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลกิจกรรมการรับใหม่ และนาฬิกาจับเวลาแบบ digital 3 เครื่อง ผู้ศึกษาหาความตรงตามเนื้อหาโดยนำคู่มือการสังเกตลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง และกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พยาบาลด้านการพยาบาล 1 ท่าน ผู้บริหารทางการพยาบาล 2 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา คู่มือสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงเท่ากับ 0.98 และคู่มือการสังเกตลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงเท่ากับ 0.98 และการหาความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต โดยผู้ศึกษาและผู้ช่วยสังเกตทั้งหมด 4 คน นำคู่มือการจำแนก

ประเภทผู้ป่วย และแบบบันทึกการจำแนกประเภทผู้ป่วย ไปจำแนกประเภทผู้ป่วยจำนวน 12 รายได้ ค่าความเที่ยงของการจำแนกประเภทผู้ป่วยเท่ากับ 0.97 และหาความเที่ยงของการสังเกตโดยนำคู่มือ การสังเกตลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงและแบบบันทึกเวลา โดยเลือกตัวอย่าง กิจกรรมการพยาบาล 10 กิจกรรม จับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดกิจกรรมโดยผู้สังเกต และผู้ช่วย สังเกตทั้งหมด 4 คน ได้ค่าความเที่ยงของการสังเกต 0.95

การรวบรวมข้อมูลโดยจัดตารางเวรผู้สังเกตเป็น 3 เวิร์ด เวิร์ดละ 8 ชั่วโมง ในเวิร์ดเช้าเวลา 8.00-16.00 น. เวิร์ดบ่ายเวลา 16.00-24.00 น. เวิร์ดดึกเวลา 24.00-8.00 น. ผู้สังเกตจะขึ้นปฏิบัติงานก่อน เวลา 30 นาที เพื่อจำแนกประเภทผู้ป่วยก่อนโดยใช้คู่มือการจำแนกประเภทผู้ป่วย และแบบบันทึก การจำแนกประเภทผู้ป่วย ผู้สังเกตจะเลือกกลุ่มตัวอย่างในผู้ป่วยประเภทที่ต้องการไม่เกิน 4 ราย โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ห้องพิเศษที่ใกล้ชิดกันหรืออยู่บริเวณที่ผู้สังเกตสามารถสังเกตได้ ง่าย หลังจากนั้นทำการจับเวลา ผู้ป่วยประเภทนั้นจนครบ 24 ชั่วโมง ทำการสังเกตผู้ป่วยทั้งหมด ครบเวิร์ดละ 28 ครั้ง และการบันทึกเวลาปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยรับใหม่ให้ผู้สังเกตจับ เวลากิจกรรมการพยาบาลที่บุคลากรปฏิบัติกิจกรรมการรับใหม่ผู้ป่วยทั้งหมดทั้งกิจกรรมการ พยาบาลโดยตรงและกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือกิจกรรมการการพยาบาลโดยตรงในแบบ บันทึกเวลาจำนวน 2 ราย ส่วนการบันทึกเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมที่นอกเหนือกิจกรรมการ พยาบาลโดยตรง ใช้วิธีการศึกษาโดยการรายงานตนเองของบุคลากรทางพยาบาลทุกคน ทั้งเวิร์ดเช้า เวิร์ดบ่าย และเวิร์ดดึก ที่ขึ้นปฏิบัติงานในช่วงที่ศึกษาเป็นเวลา 7 วัน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร ประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพจำนวน 21 คน พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานบางเวลา 7 คน พยาบาลเทคนิค 1 คน ผู้ช่วยเหลือคนใช้จำนวน 13 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี เป็นส่วนใหญ่ มีคุณวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรีร้อยละ 66.67 มีประสบการณ์ในการทำงานส่วนมากอยู่ในช่วง 0-5 ปี คิดเป็น ร้อยละ 38.10 และอยู่ในช่วง 6-10 คิดเป็นร้อยละ 35.71

2. เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงในรอบ 24 ชั่วโมง เป็นเวลาเฉลี่ยเท่ากับ 76.14 ชั่วโมง โดยเวิร์ดเช้าใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 35.82 ชั่วโมง เวิร์ดบ่ายใช้ เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 20.18 ชั่วโมง เวิร์ดดึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 20.14 ชั่วโมง

2.1 เวลาที่ใช้ในผู้ป่วยประเภทที่ 1 ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะอันตราย เท่ากับ 5.04 ชั่วโมง

2.2 เวลาที่ใช้ในผู้ป่วยประเภทที่ 2 ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะกึ่งอันตราย เท่ากับ 2.71 ชั่วโมง

2.3 เวลาที่ใช้ในผู้ป่วยประเภทที่ 3 ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วยที่ไม่รุนแรง เท่ากับ 1.55 ชั่วโมง

2.4 เวลาที่ใช้ในผู้ป่วยประเภทที่ 4 ผู้ป่วยพักฟื้นเท่ากับ 0.99 ชั่วโมง

3. เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือจากกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงใน 24 ชั่วโมง เป็นเวลาเฉลี่ยเท่ากับ 139.25 ชั่วโมง โดยเวรเช้าใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 96.03 ชั่วโมง เวรบ่ายใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 59.62 ชั่วโมง เวรคึกใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 59.74 ชั่วโมง

3.1 เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยอ้อมใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 72.00 ชั่วโมง โดยเวรเช้าใช้เวลาเท่ากับ 27.44 ชั่วโมง เวรบ่ายเท่ากับ 24.16 ชั่วโมง และเวรคึกเท่ากับ 20.40 ชั่วโมง

3.2 เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหอผู้ป่วยและงานบ้าน ใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 24.60 ชั่วโมง โดยเวรเช้าใช้เวลาเท่ากับ 13.72 ชั่วโมง เวรบ่ายเท่ากับ 6.24 ชั่วโมง และเวรคึกเท่ากับ 4.64 ชั่วโมง

3.3 เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในกิจกรรมด้านวิชาการใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเวรเช้าเท่ากับ 6.19 ชั่วโมง เวรบ่ายเท่ากับ 0.88 ชั่วโมง และเวรคึกเท่ากับ 0.00 ชั่วโมง

3.4 เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในเวลาพักและการใช้เวลาว่าง ใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 32.45 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในเวรเช้าเท่ากับ 11.65 ชั่วโมง เวรบ่ายเท่ากับ 6.88 ชั่วโมง และเวรคึกเท่ากับ 13.92 ชั่วโมง

3.5 เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในรอกคอยใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในเวรเช้าเท่ากับ 1.21 ชั่วโมง เวรบ่ายเท่ากับ 1.28 ชั่วโมง และเวรคึกเท่ากับ 0.64 ชั่วโมง

4. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล การรับผู้ป่วยใหม่ของบุคลากรพยาบาลต่อผู้ป่วย 1 ราย ในเวรเช้าใช้เวลาเท่ากับ 0.74 ชั่วโมง เวรบ่ายใช้เวลาเท่ากับ 0.71 ชั่วโมงและเวรคึกไม่มีกิจกรรมการรับใหม่

5. อัตราส่วนปริมาณงานทั้งหมดของเวรเช้า เวรบ่าย เวรคึก เท่ากับ 44.60: 27.68: 27.73

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารทางการพยาบาลนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในการบริหารอัตรากำลังในการมอบหมายงาน การจัดสรรอัตรากำลังให้เหมาะสมตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ
2. การนำข้อมูลที่ได้จากการปริมาณเวลาในผู้ป่วยแต่ละประเภทนำไปพัฒนากิจกรรมการพยาบาลโดยตรงให้เป็นมาตรฐานในผู้ป่วยแต่ละประเภท
3. การศึกษาพบว่าพยาบาลวิชาชีพใช้ปริมาณเวลาในการบันทึกและการเขียนรายงานเป็นปริมาณเวลาที่มาก ควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาการบันทึก เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
4. การศึกษาพบว่ากิจกรรมในการสอนและการประกอบประกอบด้านจิตใจใช้เวลา น้อย ควรมีการปรับปรุงในหน่วยงานให้มีการตระหนักในความสำคัญของการสอนและการประกอบประกอบด้านจิตใจซึ่งเป็นบทบาทอิสระของวิชาชีพ
5. การหาความสามารถในการผลิตผลงานทางการพยาบาลในหน่วยงาน ไม่ควรนำหัวหน้าหน่วยงานทำหน้าที่บริหารและพยาบาลเทคนิคที่ทำหน้าที่พยาบาลแม่บ้านไปคิดเป็นจำนวนเจ้าหน้าที่ในการหาความสามารถในการผลิตทางการพยาบาลด้วยเนื่องจากการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงน้อย

ข้อจำกัดในการศึกษา

1. ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างน้อย ไม่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้
2. ปริมาณเวลาที่ได้ในผู้ป่วยแต่ละประเภทไม่สามารถเป็นเวลาแท้จริงได้เนื่องจากกลุ่มโรคในแต่ละประเภทไม่ครอบคลุมโรคที่พบบ่อย และช่วงเวลาในการศึกษาที่จำกัด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาปริมาณเวลาของบุคลากรโดยการจำแนกประเภทผู้ป่วยตามการประเมินแบบปัจจัย เพื่อได้ปริมาณเวลาที่แท้จริงตามความต้องการพยาบาลในผู้ป่วยแต่ละประเภท
2. การจัดทำคู่มือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงให้เป็นมาตรฐานของผู้ป่วยแต่ละประเภท

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป การบันทึกเวลาที่ใช้ในบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง เป็นการศึกษาโดยการสังเกตโดยตรงอย่างต่อเนื่อง แทนการรายงานตนเองเพื่อให้ได้ปริมาณเวลาที่แท้จริง

4. ในการศึกษาครั้งต่อไปในการหาปริมาณเวลาในกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงแยกบุคลากรแต่ละระดับให้ชัดเจนเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นประโยชน์ในการบริหารอัตรากำลัง และการมอบหมายงานที่เหมาะสม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved